

Dieu place Adam dans le jardin d'Eden, jardin de jouissance, à la seule condition ne pas consommer du fruit interdit. Par la transgression d'Adam, Dieu s'éloigne un peu de ce monde.

Le désir de Dieu

Une maison en bas

Prenant prétexte d'un verset du Cantique des cantiques, le midrach construit toute une théorie du mouvement de Dieu dans une humanité qui refuse ou accepte Sa royauté.

Sept générations, d'Adam à Canaan, feront fuir Dieu, sept générations d'Abraham à Moïse ramèneront Sa présence ici-bas. Le mishkan constituera le point d'orgue des retrouvailles entre le ciel et la terre.

מדרש תנחומא (בובר) פרשת נשא סימן כד

באתי לגני וגו' (שה"ש = שיר השירים = ה א), בשעה שברא הקב"ה העולם, התאוה שיהא לו דירה בתחתונים, כשם שיש לו בעליונים, קרא את אדם וצוהו ואמר לו מכל עץ הגן אכול תאכל, ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו (בראשית ב טז ז), ועבר על ציוויו, א"ל הקב"ה כך נתאויתי, כשם שיש לי דירה בעליונים, כך יהא לי בתחתונים, ודבר אחד כיון שעברו את ציוויו סילק את שכינתו לרקיע הראשון, עמד קין והרג את הבל, מיד סילק שכינתו מרקיע הראשון לרקיע השני, עמדו דור אנוש והיו עובדי ע"ז, שנאמר אז הוחל לקרא בשם ה' (בראשית ד כו), וסילק שכינתו מן השני לשלישי, עמדו דורו של מבול, וכתוב בהם ויאמרו לאל סור ממנו (איוב כא יד), מיד סילק שכינתו מן הרקיע השלישי לרביעי, עמדו דור הפלגה אמרו לא כל הימנו, לבור לו את העליונים, וליתן לנו את התחתונים, מה אמרו, הבה נבנה לנו עיר (בראשית יא ד), ומה עשה להם הקב"ה, ויפץ ה' אותם משם (שם שם) / בראשית י"א / ח), עמד וסילק שכינתו מן הרקיע הרביעי לחמישי. עמדו הסדומיים מה כתיב בהם, ואנשי סדום רעים וחטאים [לה' מאד] (שם / בראשית / יג יג), רעים זה לזה, וחטאים בגילוי עריות, לה' בע"ז, מאד בשפיכות דמים, מיד סילק שכינתו מן הרקיע החמישי לששי. עמדו הפלשתים והכעיסו להקב"ה מיד סילק שכינתו מרקיע הששי לשביעי. אמר הקב"ה שבעה רקיעים בראתי ועד עכשיו יש לרשעים לעמוד, מה עשה הקב"ה קיפל כל דורות הרשעים והעמיד לאברהם אבינו, כיון שעמד אברהם אבינו ועשה מעשים טובים, מיד ירד הקב"ה מרקיע השביעי לששי, עמד יצחק ופשט צוארו על גבי המזבח, וירד מרקיע הששי לחמישי, עמד יעקב וירד מן החמישי לרביעי, עמד לוי והיו מעשיו נאים וירד מן הרביעי לשלישי, עמד קהת וירד מן השלישי לשני, עמד עמרם והורידו מן השני לרקיע הראשון, עמד משה והוריד את השכינה, אימתי כשהוקם המשכן, אמר הקב"ה באתי לגני לדבר שהייתי מתאוה לי

Midrash Tanhouma (Ed. Buber) paracha Nasso, chapitre 34

Je suis venu dans mon jardin (Cantique des Cantiques 5, 1). Au moment où le Saint, béni soit-Il, créa le monde, Il désira avoir une demeure dans les mondes d'en bas, de la même qu'Il possède une demeure dans les mondes d'en haut. Il appela Adam et lui donna l'injonction : "de tous les arbres du jardin tu mangeras, mais de l'arbre de la connaissance du bien et du mal tu ne mangeras pas" (Gn II, 16 et 17), mais il faut. Dieu lui dit : "voici mon désir avoir une demeure dans les mondes d'en bas comme Je possède une demeure dans

les mondes d'en haut". Autre parole : du fait qu'ils fautèrent (Adam et Eve) la Présence divine s'éleva jusqu'au premier ciel. Quand Caïn tua Abel, la Présence divine s'éleva jusqu'au deuxième ciel. La génération d'Enoch est venue et ils commirent la faute d'idolâtrie, comme il est dit (Gn 4, 26) "alors on profana le nom de l'Eternel" [il s'agit d'une lecture midrachique de ce verset, et non littérale], la Présence divine s'éleva du deuxième au troisième ciel. Vint la génération du déluge, et ils dirent à Dieu (Job 21, 14) "ils dirent : Dieu éloigne-Toi de nous", la Présence divine s'éleva du troisième au quatrième ciel. Vint la génération de Babel, qui dirent "pourquoi prendrait-Il seul les mondes d'en haut, pour que nous ne gardions que les mondes d'en bas", alors ils dirent (Gn 11, 4) : "allons construisons une tour". Que fit le Saint, béni soit-Il, " Il les dispersa de là " (Ibid. 8), la Présence divine s'éleva du quatrième au cinquième ciel. Vinrent les Sodomites à propos desquels il est dit (Gn 13, 13) : " Les habitants de Sodome étaient méchants et pécheurs " – méchants entre eux et pécheurs par la luxure, le meurtre et l'idolâtrie - la Présence divine s'éleva du cinquième au sixième ciel. Vinrent les Philistins qui courroucèrent l'Eternel, la Présence divine s'éleva du sixième au septième ciel. Le Saint, béni soit-il, déclara : "J'ai créé sept cieux et jusqu'à présent, seuls les méchants se maintiennent ". Que fit le Saint, béni soit-Il, il occulta les générations méchantes et plaça Abraham notre père. Quand Abraham apparut et qu'il accomplit de bonnes actions, immédiatement la Présence divine descendit du septième au sixième ciel. Isaac vint et présenta son cou sur l'autel, la Présence divine descendit du sixième au cinquième ciel. Vint Jacob, la Présence divine descendit du cinquième au quatrième ciel. Vint Lévi (le prêtre) et ses actions furent belles, la Présence divine descendit du quatrième au troisième. Vint Kéhat, la Présence divine descendit du troisième au deuxième ciel. Vint Amram, la Présence divine descendit du deuxième au premier ciel. Vint Moïse et il fit descendre la Présence dans le sanctuaire. Quand ? Au moment de la construction du sanctuaire. Le Saint, béni soit-il, déclara alors : " Je suis venu dans mon jardin " dans le lieu que J'ai désiré.